

EEN FLASHMOB: HET OVERKOMT JE MAAR

Hugo Lambrechts-Augustijns

U geniet met vrienden rustig van een *biertje* of glaasje wijn in uw stamcafé en plots begint de barman een aria te zingen uit een opera van Verdi. Schijnbaar iemand uit het publiek begint een duet ten beste te geven en een zangkoor dat toevallig aanwezig is valt in. De bezoekers van het etablissement kijken verbaasd en vragen zich af wat er gaande is.

In 2009 dansten meer dan tweehonderd dansers simultaan op het nummer Do-Re-Mi uit The Sound of Music in het Centraal Station van Antwerpen. Dit evenement was bedoeld als promotie van het tv-programma “Op zoek naar Maria”.

Zulke activiteiten noemt men een ‘flashmob’. Een flashmob, afkorting van ‘flash mobilisation’, is een groep mensen die plotseling in een publieke ruimte samenkomt, iets ongebruikelijks doet en daarna weer snel uiteenvalt. De schoonheid van een flashmob schuilt er deels in dat die weer oplost in het niets. Flashmobs worden soms gelinkt aan een organisatie of in het teken van een bepaalde gebeurtenis. De Fransen spreken van een *‘foule éclair’*, een flitsende menigte. De Nederlandse benaming is *‘flitsmenigte’*.¹[1]

In mei 2003 organiseerde Bill Wasik, redacteur van Harpers’ Magazine, de eerste flashmob in het New Yorkse Manhattan. De eerste Europese flashmob had plaats op 24 juli 2003 in Rome en wellicht de eerste Belgische was te bewonderen op 13 augustus 2003 voor het Beursgebouw te Brussel, waar men de vogeltjesdans uitvoerde.

De ‘happening’ is de voorloper van de flashmob. Het is een spectaculair openbaar, spontaan lijkende maar vooraf bedachte gebeurtenis, bedoeld om de openbare orde op een ludieke manier te verstoren. Allan Kaprow lanceerde de term op een bijeenkomst over kunst in de lente van 1957.

Zowel happening als flashmob en flitsmenigte zijn dus vrij recente begrippen.

U kunt meegenieten van de mooie muziek of de spetterende danscapriolen via onderstaande website: http://www.youtube.com/watch_popup?v=NLjuGPBusxs&vq=medium

¹[1] Sharon Brehm, Saul Kassin en Steven Fein, vertalers Ivan Merviele en Alain van Hiel, *Sociale psychologie*, Gent, 2006, p. 231.